

pertatem dicerim, ut non sit melius, quam indigere, nam vir
reipiciens in mensam alienam, non est vita eius in cogitatione
Vitae, sed enim animam suam de cibis alienis. Occurrit in
hoc loco dictum Beognatis, is cum videret Poetas compertos, fa-
bulis Vnde preclaro aliquo invento gaudere, ipse relictus fabu-
larum commentis ad formandos nores, Vitangs bene instituenda
Poetica tradidit, cuius hoc declarum de paupertate erat
elogium: In mare uti ferum, ne te prenat aspera egestas.
Sed si, et e celis corone ferre iugis; quasi dicere volueret: qui
Vitam in miseria duit, non potius amet, multo enim melius
est e Vita diuadere, quam Sola sui desideria tamen habere.
Fidemus enim Iosepho eos qui paupertate Vitam degunt, in inventore
ad Virtutem exerceri non posse, at ubi in Virum adoleverint
improbissima quoque perpetrare. Nam si forte legatione aliquo
pro patria fungantur, facile pecunia corrumptur: con-
cionatur quoque pro pessimi inuitauerit, eō flent orationem:
Sic vero dicunt pro largiente exortantur, supponi,
unquam pro refugante dona. At diuersi qui piam, paupertatis
cura levatus ad specie protinus honestam attuluntur, et
ubi ex opibus excrescent, inter se curta administrant: id
in pace sumptum locis publicis mureribus, faciendis ludis,
presentes iam in bello impensis, in toleranda militia exera-
conferentes. Et vero haec admodum gravibus affectis vinculis
qui minus liberum ipsis sit, quas velint agere vinculis pro
libentur, ita in paupertate degentibus offrat, quo minus ex-
erere libertatem possint ipsa paupertate, et inopia rerum.
Irrum vobis propono, qui cum desiderium transcepit, non ea